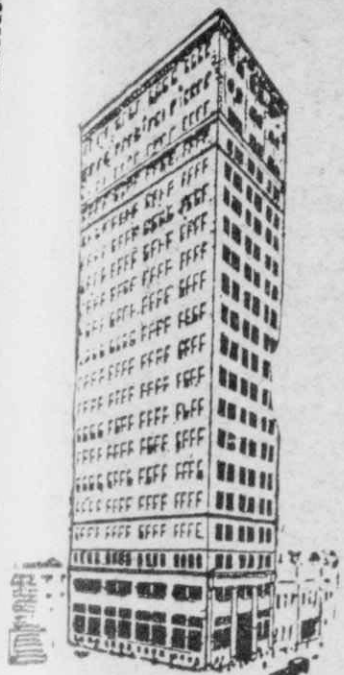

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ουρανοξύστης του Τέξας

Βλέπετε τόν ουρανοξύστη με τὰ εικοσιένα πατώματα τῆς εικόνας μας; Τό περίεργο σ' αὐτόν δέν εἶνε βέβαια οὔτε τὸ ὕψος του οὔτε ὁ ἀριθμὸς τῶν πατωμάτων του, γιατί τόσο στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅσο καὶ σ' ἄλλες ἀμερικανικὲς μεγαλουπόλεις, ὑπάρχουν οὐρανοξύστει πολὺ ψηλότεροι καὶ με πολὺ περισσότερα πατώματα.

Ἄκουστε λοιπόν: Ὁ οὐρανοξύστης αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶνε ἔδρα μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας στὴν πόλι τοῦ Τέξας, εἶνε τὸ μόνο κτίριο τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποῖου οἱ ἔνοικοι δέν εἶνε ἀναγκασμένοι νὰ βγαίνουν ἔξω γιὰ νὰ προμηθευθοῦν ἔστω καὶ μιὰ βελόνα! Τὰ βρίσκουν ὅλα μέσα στὸν οὐρανοξύστη τους.

Ἔτσι, μέσα στὸν οὐρανοξύστη ὑπάρχουν: ἀρτεσιανὸ φρέαρ, πετρελαιοπηγή, ἐργοστάσιο παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ, ἀγροικία, λαχανόκηπος, κτηνοτροφεῖο, σφαγεία κλπ.

Ἐπίσης ὑπάρχουν παντὸς εἶδους καταστήματα, στὰ ἑποῖα μπορεῖ νὰ βρῆ κανεὶς τὰ πάντα ἀνεξαίρετως.

Κι' ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Τέξας, θ' ἀναφέρουμε καὶ τὸ ἑλπίς περίεργο πού συμβαίνει στὴν πόλι αὐτή: Στὸ Τέξας λοιπόν, μένουν δυὸ γιατροὶ πού ἔχουν τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ὄνομα, πατρώνυμο καὶ ἐπώνυμο, ὀνομαζόνται δηλαδὴ κ' οἱ δυὸ Κάρλοσ Τ. Ρισαρτσού, εἶνε κ' οἱ δυὸ παθολόγοι, γεννήθηκαν κ' οἱ δυὸ τὴν ἴδια μέρα, τὸν ἴδιο μῆνα καὶ τὸ ἴδιο ἔτος καὶ κατοικοῦν τέλος κ' οἱ δυὸ στὸ ἴδιο σπίτι.

Μὰ, παρ' ὅλ' αὐτὰ, δέν ἔχουν καμμιὰ ἀπολύτως συγγένεια μεταξύ τους. Δέν εἶνε, ἀλήθεια, καταπληκτικὲς ἢ συμπτώσεις αὐτές;

Σήμερα, ὅπως εἶνε γνωστὸν, σ' ὅλες σχεδὸν τὶς μεγαλουπόλεις οἱ κάτοικοι κάθονται κατὰ προτίμησι σὲ πολυκατοικίες. Αὐτὸ ὅμως εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησι τῆς ἐγκληματικότητος τῶν παιδιῶν, ὅπως παρατηρεῖ στὴν ἔτησία ἔκθεσί του ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑγειονομίας πού διευθύνει τὴν ὑπηρεσία ὑγιεινῆς στὴ συνοικία Λάμπειτ τοῦ Λονδίνου.

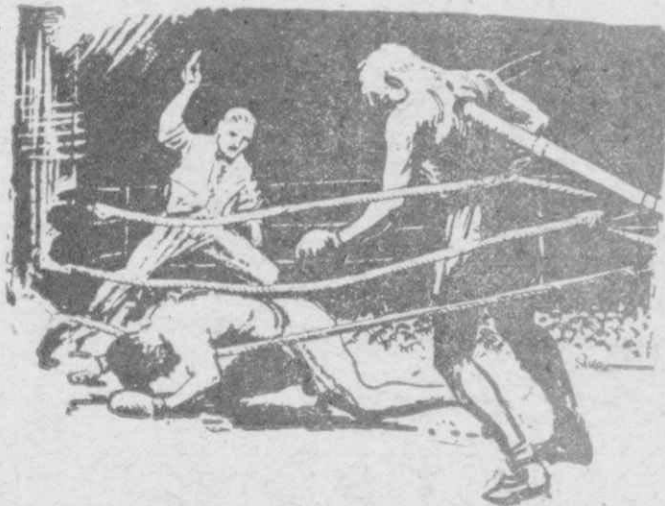
Μητρικὴ ἢ πατρικὴ ἐπίβλεψις δέν ὑφίσταται πειὰ —γράφει ὁ ἐν λόγῳ ὑγεινολόγος— μόλις τὰ παιδιά θὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος ὅπου κατοικοῦν.

Στὴν ἔκθεσί του τοῦ περασμένου χρόνου, ὁ ἴδιος ὑπάλληλος ἔγραφε ὅτι ἡ πολυκατοικία «δέν ἔχουν καθόλου ἄερα «σπιτικό», ὅτι εἶνε κάτι μηχανικὸ πού κάνει τὴν οἰκογένεια νὰ χάνη τὸν χαρακτήρα της καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴν ἔχουν πραγματικὰ δικὴ τους σπιτί.

Ἡ κοινὴ σκάλα, ἡ κοινὴ αὐλὴ γιὰ τὰ παινίδια, τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ ὠρισμένα δωμάτια, ὅλα τ' ἄλλα οἱ ἔνοικοι τὰ ἔχουν κοινὰ με τοὺς γειτόνους τῶν, ἀκόμα κ' ἡ ἀπαγόρευσις στοὺς ἐνοίκους νὰ ἔχουν κατοικίδια ζῶα —ὅλ' αὐτὰ, κατὰ τὸν Ἄγγλο ὑγεινολόγο, κάνουν τὴ ζωὴ μηχανικὴ καὶ χωρὶς χαρακτήρα μέσα στὶς πολυκατοικίες.

Καὶ ἴσως νὰ μὴν ἔχη ἄδικο!...

Ἐνα μάτς πυγμαχίας πού ἔγινε πρὸ ἡμερῶν στὸ Σικάγο, μεταξύ τῶν πυγμαχῶν Μπόμπ Μάκ Καϊμπριτζ καὶ Πήτερ Ἀρέιγκον, εἶχε πολὺ περίεργα ἀποτελέσματα.

Ἰὸ μάτς τῆς πυγμαχίας με τὸ διπλὸ «νὸκ - ἄουτ»

Κατὰ τὸν τρίτο γῦρο τοῦ μάτς, ὁ Μάκ Καϊμπριτζ κατέφερε στὸν ἀντίπαλό του μιὰ τόσο τρομερὴ γροθιά, ὥστε ἔκείνος πῆγε καὶ σωριάστηκε ἀπάνω στὰ σχοινιά τῆς ἐξέδρας στὴν ὁποία γινόταν ἡ πυγμαχία. Ἔπεσε ὅμως με τὴ δύναμι, ὥστε ἕνας ἀπ' τοὺς γωνιακοὺς πασσάλους πού συγκρατοῦσε τὰ σχοινιά πετάχτηκε ἐπάνω καὶ χτύπησε στὸν τράχηλο τὸν Μάκ Καϊμπριτζ, ὁ ὁποῖος ἔπεσε κάτω παράλυτος.

Γιὰ νὰ δῆτε καλύτερα πῶς συνέβη αὐτὸ, δέν ἔχετε παρά νὰ κυττάξετε τὴν εἰκόνα μας.

Ἔτσι οἱ ἀντίπαλοι βγήκαν κ' οἱ δυὸ «νὸκ - ἄουτ» καὶ οἱ κριταὶ ἀκύρωσαν τὸν ἀγῶνα.

Πάντως εἶνε ζήτημα ἂν θὰ ζήση ὁ Μάκ Καϊμπριτζ, ἔπειτα ἀπὸ τὸ τρομερὸ χτύπημα τοῦ πασσάλου.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ἕνας τρομερὸς κυκλὼν ἐπέφερε μεγάλες καταστροφές στὴν πόλι Οὐραν τῆς ἀμερικανικῆς πολιτείας Ἀλαμπάμα.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀνῆρπασε κυριολεκτικῶς καὶ τὸ σπιτί τοῦ δικηγόρου κ. Ἐλμόρ, ὁ ὁποῖος, εὐτυχῶς, ἔλειπε τὴν ὥρα ἐκείνη στὸ γραφεῖο του.

Ὅταν, μετὰ τὴν καταστροφὴ, ὁ κ. Ἐλμόρ ξαναγύρισε στὸ σπιτί του δέν βρῆκε ἀπ' αὐτὸ παρά μόνο τὰ θεμέλια. Οὔτε καν ἐρείπια δέν ὑπῆρχαν, γιατί ὁ κυκλὼν εἶχε παρασύρει τὰ πάντα σὲ μεγάλη ἀπόστασι. Τὸ μόνο πού ὑπῆρχε στὴ θέσι ὅπου ἦταν ἄλλοτε ἡ κουζίνα τοῦ σπιτιοῦ, ἦταν ἕνα καλάθι με αὐγά.

Καὶ τὸ πιὸ καταπληκτικὸ: κανένα ἀπὸ τὰ αὐγά δέν εἶχε σπάσει!

Θέλετε νὰ μάθετε ποῖο εἶνε τὸ πρωτοτυπώτερο γκαράζ τοῦ κόσμου;

Τὸ γκαράζ αὐτὸ βρίσκεται στὴν Καλιφόρνια, στὸ ἐξοχικὸ κτῆμα τοῦ μηχανικοῦ Μάκ Κάρθου.

Ὁ ἐπινοητικώτατος αὐτὸς μηχανικὸς βλέποντας ὅτι στὸν κήπο τοῦ κτήματός του ὑπῆρχε ἕνα δέντρο τεραστίων διαστάσεων, ἡλικίας 3.000 περίπου ἐτῶν, σκέφτηκε νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ. Ἐσκαψε λοιπὸν στὴ βᾶσι τοῦ κορμοῦ του ἕνα ἀνετάτωτο γκαράζ ὅπου φυλάει ὄχι μόνο τὸ αὐτοκίνητό του, ἀλλὰ κι' ἕνα ἀμάξι πού τὸ χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ μεταφέρῃ τὰ προϊόντα τοῦ κτήματός του.

Ἐνα μεγάλο συνέδριο ἐναντίον τῶν θορύβων πού συνήλθε τελευταίον σὲ μιὰ πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς, κατέληξε με ἄληθινὸ πανδαιμόνιο...

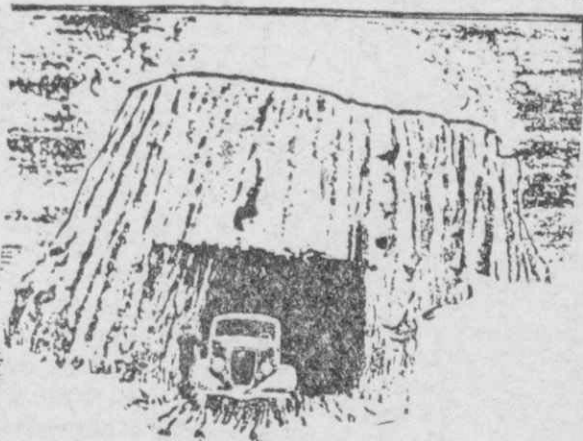
Ἴδου πῶς ἔχει αὐτὴ ἡ ἱστορία. Οἱ κάτοικοι τῆς Φιλαδέλφειας, ἐκνευρισμένοι ἀπὸ τὸν συνεχῆ θόρυβο πού κάνουν στὴν πόλι τους ἡ χιλιάδες τῶν αὐτοκινήτων, ἢ μηχανῆς καὶ τὰ ἐργοστάσια, ἀπεφάσισαν ν' ἀντιδράσουν.

Ἐξέλεξαν λοιπὸν μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς πιὸ φιλησύχου συμπολίτας τῶν. Ὡστόσο, κατὰ τὴν ἐκλογὴ τῆς ἐπιτροπῆς μερικὲς φωνές καὶ ἔγινε λίγη φασαρία λόγω διαφόρων ἀντιζηλιῶν.

Τέλος ἦρθε ἡ μέρα τῆς γενικῆς συνλεύσεως. Ὅλο τὸ συνέδριο, τοῦ ὁποῖου τὰ μέλη φοροῦσαν παπούτσια με πᾶ τους ἀπὸ καουτσούκ, συνήλθαν, ἐνῶ σιωπὴ θανάτου ἐπικρατοῦσε στὴν αἴθουσα. Ἄλλοιμον ὅμως! Ἡ σιωπὴ αὐτὴ, διήρθε πολὺ γρήγορα ἀπὸ ἕναν βιασικὸ κρήτορα πού μίλησε ἕνα λεπτὸ πρὸ τῆς ὀρισμένης ὥρας.

Τότε κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄρχισαν νὰ ρωπάζουν, νὰ προβαίνουν σ' ἀντεγκλήσεις, νὰ χτυπᾶνε τὰ χέρια τους καὶ τὰ πόδια τους στὸ πάτωμα.

Ἔτσι τὸ συνέδριο αὐτὸ κατὰ τοῦ θορύβου τελείωσε με διαβολικὸ πανδαιμόνιο.

Τὸ πρωτότυπο γκαράζ τοῦ Μάκ Κάρθου